

‘La Jennifer era l’única que plorava quan perdiem’

Joan Masó (CN Olot) va ser el primer entrenador de waterpolo de la millor jugadora del món "Estiarte la va veure jugar i ja li va dir que arribaria lluny"

OLOT | JORDI ROURA

Jennifer Pareja és la millor jugadora de waterpolo del món. Així li ho ha reconegut la Federació Internacional, després d'acaparar el 60% de les votacions. És la recompensa justa per a una esportista que el 2013 ho va guanyar tot: Lliga, Supercopa, Copa, Lliga de Campions i Supercopa d'Europa amb el seu club, el CN Sabadell, i el Mundial amb la selecció espanyola. Als 29 anys, la garrotxina viu el moment més esplendorós d'una carrera que va començar fa setze anys a la piscina del CN Olot. Allà, al costat d'un grup d'amigues que practicaven la natació, va ser on van plantejar al club la possibilitat de crear un equip de waterpolo femení. I allà va ser on va conèixer Joan Masó. El seu primer entrenador.

Olot, 1998. Un grup de noies, amb Pareja com a líder, s'engresca amb el waterpolo i forma un equip. Competien a la Lliga Catalana "i com que acabàvem de començar, anàvem de les últimes". La millor jugadora del món, que ja aleshores "apuntava maneres", no es prenia gaire bé les derrotes. "Era l'única que plorava quan perdiem. Ho sentia molt, era molt competitiva, i de seguida va dedicar tota la seva vida al waterpolo", recorda Masó, que continua vinculat al CN Olot ara fent tasques de monitor de formació. L'equip va durar un parell d'anys, els que va trigar Jennifer Pareja a abandonar la Garrotxa per entrar a formar part del CAR de Sant Cugat i iniciar una carrera d'èxits internacionals. "Quan ella va marxar les altres noies es van desanimar i l'equip no va tenir continuïtat, tot i que ara fa un parell d'anys un altre grup de noies va tornar-ne a crear un", assenyala l'exentrenador.

Joan Masó, com els estaments directius del CN Olot, es mostren molt satisfets amb els triomfs de Pareja, tot i que amb el pas del temps la jugadora se n'ha distanciat. "Estem molt contents per ella. S'ho mereix perquè s'ho ha estat treballant des de ben jove", assegura el tècnic. Ell no s'ho hauria pensat mai, tot i veure-li una aptituds fora de sèrie, que arribaria al cim del seu esport perquè "hi ha moltes limitacions de pressupost per formació i tocar el sostre costa molt".

L'excampió olímpic Manel Estiarte, or al Mundial de Perth, va descobrir Pareja en un partit a la piscina de l'Atlètic Barceloneta. Masó recorda com "al final del partit, que l'Olot va perdre de pallissa, "em va dir que l'havia sorprès el seu joc i a ella la va felicitar i li va comentar que amb treball arribaria molt lluny".

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/01/08/jennifer-lunica-que-plorava-perdiem/650894.html?utm_source=rss